

HET ZAAD DER TWEEDRACHT

 Ik heb vanavond gekozen voor een korte tekst, of korte lezing, zo de Here wil, om ons de context ervan te geven, uit Mattheüs 13:24 tot en met 30. En dan ook wil ik lezen van 36 tot en met 40, even over een paar ogenblikken. Nu, Mattheüs, het 13e hoofdstuk, en te beginnen met het 24e vers, van het 13e hoofdstuk van Mattheüs. Luister aandachtig naar het lezen van het Woord. Mijn woorden zullen falen, maar de Zijne niet.

Een andere gelijkenis stelde Hij hun voor, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens die goed zaad zaaide in zijn akker.

Maar terwijl hij sliep, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe, en ging weg.

Maar toen het blaadje opgeschoten was, en vrucht voortbracht, toen verscheen ook het onkruid.

Dus de dienstknechten van de heer des huizes kwamen en zeiden tot hem: Meneer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Vanwaar heeft hij dan onkruid?

En hij zeide tot hen: Een vijand heeft dit gedaan. En de dienstknechten zeiden tot hem: Wilt gij dan dat wij heengaan en het vergaderen?

Maar hij zeide: Neen; opdat gij niet, terwijl gij het onkruid vergadert, u ook de tarwe ermee samen uittrekt.

Laat hen beiden samen opgroeien tot de oogst; en in de tijd van de oogst zal ik de maaiers uitzenden: Vergadert gij eerst het onkruid, en bindt het in bundels, om het te verbranden; maar vergadert de tarwe in de schuur.

² Is het u opgevallen: “Vergader het onkruid eerst, en bindt het in bundels”? Nu, toen ik dit las, was er iets vreemds dat tot mij kwam toen ik boven in de Catalina bergen zat, ’s avonds laatst, in gebed. En toen dacht ik: “Waar zou ik een woord kunnen halen dat ik zou kunnen gebruiken voor dit waar ik vanavond over wilde spreken?”

³ En ik ging verder en vond het woord *tweedracht*; dus ik pakte het woordenboek en zocht wat het woord *tweedracht* betekent. En het betekent, het is “onenigheid zaaien” of—of “tegengesteld zijn” zoals Webster zegt: “een onenigheid zaaien, iets anders,” of “tegengesteld zijn aan wat al geweest is.” Dus ik dacht, de tekst vanavond, dat ik het *Het zaad der tweedracht* zou noemen. En vertrouw erop dat de Here Zijn Woord nu zal zegenen terwijl we het benaderen.

4 En we weten ook dat Hij uitlegde, in vers 36 en—en, tot en met 43, hoe dat dit zaad rijp werd. En terwijl we ermee bezig zijn, laten we even dat ook lezen, vers 36 nu tot en met 43.

En toen Jezus de menigte had weggezonden, ging Hij het huis binnen; en Zijn discipelen kwamen tot Hem, zeggende: Verklaar ons de gelijkenis van het onkruid van de akker.

En Hij antwoorde en zeide tot hen: Hij die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen;

En de akker is de wereld; het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk; maar het onkruid zijn de kinderen van de boze;

De vijand die het zaait, is de duivel; de oogst is het einde der wereld; en de maaiers zijn de engelen.

Gelijk dan het onkruid wordt verzameld en verbrand in het vuur, zo zal het zijn op het einde van deze wereld.

De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn koninkrijk verzamelen alle dingen die misdoen, en hen die ongerechtigheid doen;

En zullen hen in een vuur, een vurige oven werpen; en daar zal geweest zijn, of gejammer zijn en geknars der tanden.

Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk van hun Vader. Wie een oor heeft . . . laat hij horen.

5 Dat is Jezus Die de uitlegging van de gelijkenis Zelf geeft. Daarom weten wij dan wat de uitlegging betekent. En nu, terwijl we dit naderen, van dit zaaien van het zaad en—en het oogsten . . . nu, Hij legt het uit. En dan, ik geloof dat Jezus deze gelijkenis sprak in Zijn dag, maar bedoelde dat het aan het einde van de wereld zou zijn, of aan het einde van het tijdperk, wat *deze* dag is. En ik geloof dat deze kleine tekst vanavond een zeer, geschikt is voor het uur waarin wij leven; want Jezus zei hier duidelijk dat “de verzameling zou zijn aan het einde van deze wereld,” dat dat is wanneer het einde zou zijn; het verzamelen van de tarwe en ook het verzamelen van het onkruid en het verbranden ervan, en om de tarwe binnen te brengen in het Koninkrijk. En ik geloof dat het op deze wijze was.

6 En een ander Schriftgedeelte dat mij ertoe aanleidt om zo te geloven, ik heb het hier opgeschreven, is Mattheüs 24:24, waar er stond dat, sprekend over de—het zaad—het zaad der tweedracht; Jezus zei dat de twee zo dicht bij elkaar zouden zijn tot het de uitverkorenen zelf zou misleiden als het mogelijk ware. Bijna precies hetzelfde.

7 Een andere plaats in de Schrift waar het geschreven staat, dat de regen valt op de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen.

⁸ Ik herinner me mijn eerste ervaring van ooit onder de Pinkstermensen te komen. Ik was in Mishawaka, Indiana. En ik was op een grote conventie, een zaal zo ongeveer als deze waar het noorden en het zuiden waren samengekomen. Omdat, in die dagen, vanwege de rassenscheiding moesten ze elkaar daarboven ontmoeten. Er waren twee grote orden van de Pinksterbroeders. Ik had nooit van hen gehoord of hen voordien ontmoet. De eerste keer dat ik ooit in tongen hoorde spreken. En aan het einde van de rij, van de conventie. . . Omdat ik geen lid onder hen was—ik was slechts een jonge Baptistenprediker—zat ik helemaal achterin. En ik herinner me de eerste keer dat ik iemand in tongen hoorde spreken—ik wist niet eens waar—waar het allemaal over ging. En toen. . . deze twee mannen, met name, zaten vooraan; de ene zou in tongen spreken en de andere zou uitleggen wat de man zei. Wel, ik begon gewoon mijn Bijbel zo hard als ik kon daar toen te bestuderen, en ontdekte dat dat Schriftuurlijk was. Dat is precies wat de Schrift, de Heilige Geest zou doen.

⁹ Wel, ongeveer een dag daarna. . . Die nacht was mijn hart zo ontroerd. Ik sliep in een maïsveld. Ik had niet genoeg geld om een—een—een bed voor me te krijgen, dus ik had maar net genoeg geld om ermee thuis te komen— en ik haalde wat donuts voor mezelf, een paar dagen oud, of bolletjes waren het, en. . . als mijn ontbijt. En ik was uitgenodigd om met hen te eten, maar ik had geen geld om erin te stoppen. In die dagen, dat was in de depressie, 1933, dus het—het was behoorlijk zwaar. En, dus, ik dacht: “Wel, ik. . . ik wil niet met ze mee-eten, maar ik wil weten wat zij hebben. Zij hebben iets wat ik niet heb.”

¹⁰ Dus die ochtend was ik. . . Ze vroegen mij: “Alle predikers om naar het podium te komen en gewoon jezelf voor te stellen, wie je bent, waar je vandaan komt.”

¹¹ Wel, ik—ik zei gewoon: “William Branham, evangelist, Jeffersonville,” ging zitten. Wel, op dat moment was ik de jongste prediker op het podium. En de volgende dag riepen ze me naar het podium toe om te spreken. En toen, nadat ik gesproken had, wel, we hadden een geweldige tijd, en toen begon ik verschillende mensen te ontmoeten die me uitnodigden naar hun kerken. Toen, nadat ze. . .

¹² Daarna, wel, ik dacht: “Als ik alleen maar kon komen waar deze twee voornaamste mannen waren die in tongen spraken en uitlegden!” Dat brandde er in mijn hart; ik wilde het zo graag. Wel, zoals ik u in het begin vertelde: een klein gave waar u in overschakelt. Weet u, gaven en roepingen zijn zonder berouw; u hebt ze heel uw leven, ziet u, u wordt ermee geboren—als het gaven van God zijn. Dus, ik heb altijd, sinds een kleine baby, is het altijd bij mij gebeurd. Mensen die mij m’n hele leven kennen, ze weten dat dat waar is. Wel, als ik dacht. . . Ik wist niet wat het was, toen, om het een visioen te noemen, ik wist gewoon niet wat

het was. Maar ik dacht: “Als ik ooit met ze zou kunnen spreken!” Wel, en de geest die in het gebouw was, voelde alsof het werkelijk de Geest van God was.

¹³ Dus ik—ik heb met een van hen kunnen spreken en ik stelde hem een paar vragen en hij was werkelijk een echte Christen. Daar bestond geen twijfel over: die man was een echte gelovige. En de andere man, toen ik met hem sprak, als ik ooit een huichelaar ontmoette, was dat er één. Die man was eigenlijk . . . Zijn vrouw was een blonde vrouw en hij had kinderen bij . . . twee kinderen bij een zwartharige vrouw. En ik dacht: “Wel, wat nu? Hier is het . . . ik—ik ben helemaal in de war. Ik ben een fundamentalist; het moet of het Woord zijn, of het is niet juist. En hier is die Geest; één klonk, volgens alles wat ik wist, echt; en de andere deugde helemaal niet; en de Geest die op hen beiden viel. Nu, hoe kan dat zijn?” Ik . . . het was een raadsel voor mij.

¹⁴ Twee jaar later had ik gebeden in een grot, waar ik naartoe zou gaan om te bidden. Werd stoffig in de grot en één middag liep ik naar buiten, legde mijn Bijbel op een boomstronk, en de wind blies het open in Hebreeën het 6e hoofdstuk. Waar stond, dat in de laatste dagen, hoe het zou zijn, als wij van de waarheid afvielen en ons weer vernieuwden tot bekering, er geen offer meer was voor zonde, en hoe dat doornen en distels, die nabij de verwerping waren, wier einde is te worden verbrand; maar de regen komt op de aarde, menigmaal, om haar te bewateren, haar te bebouwen; maar de doornen en distels zouden verworpen worden, maar de tarwe zou worden verzameld. En ik dacht: “Wel, het, de wind blies dat gewoon toevallig open.” Wel, ik legde de Bijbel gewoon weer neer. En ik dacht: “Wel, nu, ik zal gewoon . . .” En hier kwam de wind en blies het open. Dat gebeurde drie keer. En ik dacht: “Wel, nu, dat is vreemd.”

¹⁵ En toen, toen ik opstond, en ik dacht: “Here, waarom zou U die Bijbel openslaan zodat ik dat zou lezen; ik . . . wanneer ik daar kom bij dat waar ‘doornen en distels, die nabij de verwerping zijn, wier einde is te worden verbrand?’” Ik dacht: “Waarom zou U dat voor mij dáár openslaan?” En terwijl, als ik uitkeek over . . .

¹⁶ Nu, deze echte visioenen komen zonder in enige versnelling over te schakelen. Dat is gewoon God. Ziet u? Ik keek en ik zag een aarde die vóór me aan het draaien was, en ik zag dat het helemaal geëgd was. Er was een man in het wit gekleed, die rondging en tarwe zaaide. En nadat hij achter de kromming van de aarde ging, kwam er een man langs die er vreselijk uitzag; hij was in het zwart gekleed, en hij gooide er allemaal onkruidzaden overheen. Ze kwamen allebei samen op. En toen ze opgekomen waren—ze hadden allebei dorst, omdat er regen nodig was. En elk leek alsof het bad, met z’n kleine hoofdje voorovergebogen: “Here, zend de regen, zend de regen.” En de grote wolken kwamen op, en de regen viel op hen beiden. Toen dat gebeurde, sprong de kleine tarwe op en begon te zeggen:

“Prijs de Here! Prijs de Here!” En het kleine onkruid sprong op aan dezelfde kant en zei: “Prijs de Here! Prijs de Here!”

¹⁷ En toen werd het visioen uitgelegd: de regen valt op de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen. Dezelfde Geest kan in een samenkomst vallen en iedereen kan zich daarin verheugen: huichelaars, Christenen en allemaal samen. Jawel. Maar wat is het? Aan hun vruchten worden zij gekend. Ziet u? Dat is de enige wijze waarop het ooit gekend kan worden.

¹⁸ Dan, ziet u, dat nu, doordat wilde haver, of wilde tarwe en graan soms een echt, inheems graan zo nauw nabootst dat het de uitverkorenen zelf zou misleiden. Ik denk dat we in een geschikte tijd leven wanneer over deze dingen gepredikt behoort te worden en over gesproken behoort te worden.

¹⁹ Merk op, in vers 41, de twee ook heel dichtbij, zo dichtbij in de laatste dagen dat Hij niet...Hij Zich niet op een zekere bepaalde kerk kon verlaten om ze te scheiden, zoals de Methodisten of de Baptisten of de Pinkstermensen om ze te scheiden. Hij zei: “Hij zendt Zijn engelen om ze te scheiden.” Een engel zal komen om de scheiding te brengen, de afscheiding, tussen het juiste en het verkeerde. En niemand kan dat doen behalve de Engel des Heren. Hij is Degene Die gaat zeggen welke juist is en welke verkeerd is. God zei dat Hij Zijn engelen zal zenden in de laatste tijden. Niet engelen *hier* door de tijden heen, maar engelen in de laatste tijd, en bijeen zou vergaderen. Wij weten dat dit nu de komende oogsttijd is. Nu, een *engel* is eigenlijk vertaald een “boodschapper.” En we zien dat er zeven engelen zijn van de zeven gemeenten, en nu...nee, door de gemeentetijdperken heen.

²⁰ Merk op wie Hij zei dat de zaaiers waren en ook wat het zaad was. De ene, de zaaier, was Hij, de Zoon van God, Die uitging om Zaad te zaaien. En een vijand kwam achter Hem aan, dat de duivel was, en zaaide het zaad der tweedracht, achter het zaaien van het juiste Zaad. Nu, vrienden, dat is door elk tijdperk heen gebeurd sinds we een wereld hebben gehad. Precies. Helemaal vanaf het begin is precies hetzelfde begonnen.

²¹ Nu, Hij zei: “Het Zaad van God, het Woord van God.” Jezus zei op een bepaalde plaats “dat het Woord een Zaad is.” En elk zaad zal voortbrengen naar zijn aard. En nu, als de Christen, de kinderen van God, de kinderen van het Koninkrijk het Zaad van God zijn geworden, dan moeten zij het Woord van God zijn— het Woord van God gemanifesteerd in het tijdperk waarin ze leven, voor het beloofde Zaad van dat tijdperk. God gaf Zijn Woord bij het begin en elk tijdperk heeft zijn Zaad gehad, zijn tijd, zijn beloften.

²² Nu, toen Noach op het toneel kwam—en hij was het Zaad van God, het Woord van God voor dat tijdperk.

23 Toen Mozes kwam, kon hij niet met Noachs boodschap komen—het zou niet werken— want hij was het Zaad van God in die tijd.

24 Toen Christus dan kwam, kon Hij niet komen met Noach of Mozes z'n tijdperk; het was Zijn tijd, voor een maagd om zwanger te worden, en een Zoon voort te brengen, en Hij zou de Messias zijn.

25 Nu, wij hebben Luthers tijdperk doorleefd, Wesley's tijdperk (Methodistentijdperk), helemaal door de tijdperken heen, en het Pinkstertijdperk, en elk tijdperk is een belofte van het Woord gegeven. En de mensen van dat tijdperk, die dat beloofde Woord manifesteren, is het Zaad van dat tijdperk, volgens wat Jezus hier nou zei: "Zij zijn de kinderen van het Koninkrijk." Dat is juist. De manifestatie van de Heilige Geest Die door Zijn kinderen werkzaam is, zijn die Zaden van het Koninkrijk in dat tijdperk.

26 Merk op: het onkruid was degene, de vijand, Satan, die tweedracht zaaide, of het—of het zaad der tweedracht— hij was degene schuldig aan het doen van deze verschrikkelijke daad. Satan zaaide zijn zaad, vanaf het begin, toen God Zijn eerste oogst van menselijke wezens op aarde plaatste. Adam, natuurlijk, toen, wist dat er een—een kennis van waarheid was en van goed en kwaad, en hij was daar toen nog nooit toe gekomen.

27 Maar we ontdekken dat God Zijn kinderen Zijn Woord gaf als hun verdediging. Hun . . . Wij hebben geen andere verdediging dan het Woord van God. Dat is onze verdediging. Er zijn geen bommen, geen schuilplaatsen, geen toevluchtsoorden, geen Arizona's of Californië's of waar het ook is; er is maar één verdediging die we hebben, en dat is het Woord. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons, wat Christus Jezus is. Hij is onze enige verdediging. Door in Hem te zijn, zijn we veilig.

28 Zelfs zonde wordt niet aan een ware gelovige toegerekend. Wist u dat? Hij die uit God geboren is, begaat geen zonde; hij kan niet zondigen. Ziet u? Het wordt niet eens toegerekend. Nou, David zei: "Gezegend is de man aan wie God geen zonde toe zal rekenen." Wanneer u in Christus bent, hebt u geen verlangen om te zondigen. "De aanbieder, eenmaal gereinigd, heeft geen geweten meer van zonde," u verlangt het niet. Nu, voor de wereld bent u misschien een zondaar; maar voor God bent u dat niet, omdat u in Christus bent. Hoe kunt u in een zondaar zijn wanneer u in de Zondeloze bent, en God alleen Hém ziet in Wie u bent?

29 Nu, deze oogsttijd. In het begin, toen God Zijn Zaad op de aarde zaaide en het gaf in de harten van Zijn kinderen, Zijn familie, om dat Woord te houden—dat was hun enige verdediging, dat Woord te houden! Hier kwam de vijand binnen en doorbrak die barrière door het zaad der tweedracht te zaaien, tegengesteld aan het Woord van God. Als dat tweedracht was in het begin, is het dat nog steeds; alles wat iets aan het Woord van God zal

toevoegen, is nog steeds het zaad der tweedracht! Het maakt mij niet uit waar het vandaan komt—als het van organisatie komt, als het van militaire bronnen komt, als het van politieke machten komt, alles wat tegengesteld is aan het Woord van God, is het zaad der tweedracht.

³⁰ Wanneer een man opstaat en zegt dat hij een Evangelieprediker is, en zegt “dat de dagen van wonderen voorbij zijn,” is dat het zaad der tweedracht. Wanneer een man opstaat en zegt dat hij een prediker is, een voorganger van een kerk van, ergens, en hij gelooft niet dat Jezus Christus Dezelfde is in elk detail (behalve het fysieke lichaam), Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer, is dat het zaad der tweedracht. Wanneer hij zegt “dat wonderen en apostolische tijdperk voorbij zijn,” is dat zaad der tweedracht. Wanneer ze zeggen: “Er bestaat niet zoiets als goddelijke genezing,” is dat zaad der tweedracht. En de wereld is er vol van. Het verdringt en verstikt de tarwe.

³¹ We merken op dat de eerste zaaier van het zaad der tweedracht bestempeld werd als “de duivel,” en we weten dat het zo was, in Genesis 1. Nu ontdekken we, en hier in—in het boek Mattheüs, het 13e hoofdstuk, dat Jezus nog steeds elke tegenspraak tegen Zijn Woord bestempelt als zijnde “de duivel.” En dit 1956, alles wat tweedracht zaait, tegengesteld aan het geschreven Woord van God, of er enige eigen interpretatie aan geeft, is het zaad der tweedracht. God zal het niet eren. Hij kan het niet. Het zal zich niet vermengen. Dat zal het zeker niet. Het is als mosterdzaad: het zal zich met niets anders vermengen, u kunt het niet kruisen— het moet de echte zaak zijn. Zaad der tweedracht!

³² Nu, we ontdekken, toen God Zijn Zaad in de hof van Eden zaaide, ontdekken we er dat het een Abel voortbracht. Maar toen Satan zijn zaad zaaide, van tweedracht, bracht het een Kaïn voort. Eén bracht een rechtvaardige voort; één bracht een ónrechtvaardige voort. Omdat Eva luisterde naar het woord der tweedracht, tegenovergesteld aan het Woord van God, en het begon de bal van zonde daar te laten rollen en het is van toen af aan blijven rollen. En we zullen het er nooit helemaal uit krijgen totdat de engelen komen en de zaak afscheiden en God Zijn kinderen meeneemt naar het Koninkrijk en het onkruid verbrand zal worden. Merk op, die twee wijnstokken.

³³ Als we alleen maar meer tijd hadden voor dit onderwerp, maar gewoon om de hoogtepunten te raken, zodat we gelijk over kunnen gaan op het bidden voor de zieken in de komende paar minuten.

³⁴ Merk op: hun zaden groeiden samen op precies zoals God het hier zei, ook in het 13e hoofdstuk van onze tekst vanavond uit Mattheüs: “Laat ze samen opgroeien.” Nu, Kaïn ging naar het land van Nod, vond voor zich een vrouw en trouwde; en Abel

werd doodgeslagen en God wekte Seth op om zijn plaats in te nemen. En de generaties begonnen zich verder te ontwikkelen tussen goed en kwaad. Nu, we merken dat ze vergaderd werden, elk van hen, keer op keer, en God moest... Het raakte zo verdorven dat God het moest vernietigen.

³⁵ Maar uiteindelijk kwamen ze tevoorschijn totdat die beide zaden, het zaad der tweedracht, en het Zaad van God, hun ware koppen voortbrachten—en dat belande in Judas Iskariot en in Jezus Christus. Want Hij was het Zaad van God; Hij was het begin van de schepping van God; Hij was niets minder dan God. En Judas Iskariot werd geboren als de zoon des verderfs—kwam uit de hel en keerde terug naar de hel. Jezus Christus was de Zoon van God, het Woord van God gemanifesteerd geworden. Judas Iskariot, in zijn tweedracht, was het zaad van de duivel, kwam naar de wereld en, voor bedrog; net zoals hij in het begin was—Kaïn, zijn vroegere vader.

³⁶ Judas speelde alleen maar kerk. Hij was niet werkelijk oprecht. Hij had eigenlijk geen geloof; hij zou Jezus nooit hebben verraden. Maar, ziet u, hij zaaide dat zaad der tweedracht. Hij dacht dat hij vrienden kon maken met de wereld, mammon, en ook vriendschap hebben met Jezus, maar het was te laat voor hem om er iets aan te doen. Toen het doodsuur kwam, toen hij deze kwaadaardige daad deed, overschreed hij de scheidingslijn tussen voorwaarts te gaan en terug te keren. Hij moest doorgaan op de weg die hij ging, als een bedrieger. Hij zaaide het zaad van tweedracht—hij probeerde gunst te vinden bij die grote organisaties van die dag: met de Farizeeën en Sadduceeën. En dacht dat hij voor zichzelf een stuk geld zou verdienen en populair zou zijn onder de mensen. Als dat er niet voor zorgt dat zo vele mensen in die tweedracht komen, door te proberen gunst te vinden bij de mens! Laten we gunst vinden bij God, niet bij de mens. Maar dat is wat Judas deed, toen deze tweedracht in hem als kop opkwam.

³⁷ En wij weten dat Jezus het Woord was. Johannes 1 zei: “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde hier onder ons.” Dan, is het Woord een Zaad, dan werd het Zaad vlees en woonde onder ons.

³⁸ Als Judas het zaad van de vijand was, en de tweedracht, werd het óók vlees en woonde onder ons, in de persoon van Judas Iskariot. Hij had nooit echt, waar geloof. Hij had wat hij *dacht* dat een geloof was. Er bestaat zoiets als geloof hebben, en een voorgewend geloof.

³⁹ En een waarachtig geloof van God zal geloven in God, en God is het Woord; het zal er nooit iets aan toevoegen. De Bijbel vertelt ons dat als we één woord toevoegen of één woord wegnemen, ons

deel uit het Boek des Levens zal worden genomen, Openbaring 22:18, het laatste, afsluitende hoofdstuk.

⁴⁰ In het eerste, begin, het eerste boek van de Bijbel, vertelde God hen om niet één woord daarvan te verbreken: “elk woord moet gehouden worden,” ze moesten leven door dat Woord. Jezus, in het midden van het Boek, kwam er en zei dat in Zijn tijdperk, en zei: “De mens zal niet leven door brood alleen, maar door elk Woord dat—dat uit de mond van God komt.” En in het slottijdperk van Openbaringen, aan ons voorzeggend dat: “Wie één Woord uit het Boek zal nemen of er één woord aan toe zal voegen, zijn deel zal uit het Boek des Levens worden genomen.”

⁴¹ Daarom kan er niets twijfelachtigs zijn; alleen een waarachtig, onvervalst Woord van God! Dat zijn zonen van God, dochters van God, die niet geboren zijn door de wil van een mens, of door een hand te schudden of enige vorm van doop; maar geboren in de Geest van God door de Heilige Geest en het Woord dat Zich door hen heen manifesteert. Dat is waarachtig Zaad van God!

⁴² De vijand sluit zich aan bij de kerk en wordt heel orthodox in een geloofsbelydenis of iets. Maar dat is niet. . . Dat is tweedracht—alles wat zich inmengt met die afkomst van echte waarheid van Gods Woord.

⁴³ En hoe weten we het? We zeggen: “Wel, zij. . . hebt u het recht om het uit te leggen?” Nee meneer! Niemand heeft het recht om Gods Woord uit te leggen. Hij is Zijn éígen uitlegger. Hij belooft het en dan doet Hij het; dát is de uitlegging ervan. Wanneer Hij het beloofde, en Hij het dan vervult; dát is de uitlegging ervan. Alles tegengesteld aan Gods Woord is een tweedracht! Absoluut!

⁴⁴ Nu, zoals ik gezegd heb: Judas had geen waar geloof. Hij had een voorgewend geloof. Hij had een—een geloof dat hij dacht dat dat de Zoon van God was, maar hij wist niet dat dat de Zoon van God was. Of Hij zou het niet gedaan hebben. En een man die een compromis zal sluiten over dit Woord van God dat het de waarheid is, hij heeft een voorgewend geloof. Een echte dienstknecht van God zal zich vasthouden aan dat Woord.

⁴⁵ Een paar avonden geleden, een zekere prediker van Arizona, van een grote, beroemde school hier in deze stad, kwam naar me toe en zei: “Ik—ik wil u ergens over rechtzetten” (ik zei. . .) “wanneer u een kans krijgt.”

Ik zei: “Dit is de beste kans die ik ken. Kom maar langs.”

⁴⁶ En dus kwam hij langs. Hij zei: “Meneer Branham, u probeert,” zei, “ik geloof dat u oprecht bent en eerlijk bent, maar u probeert aan een wereld een apostolische leerstelling voor te stellen.” En zei: “Het apostolische tijdperk hield op met de apostelen.”

47 Ik zei: “Het eerste wat ik u zou willen vragen, mijn broeder: gelooft u dat elk Woord van God geïnspireerd is?”

Hij zei: “Ja meneer, jazeker.”

48 Ik zei: “Dan, wilt u mij in het Woord aantonen waar het apostolische tijdperk ophield? Nu, toont u mij waar het staat, dan zal ik het mét u geloven.” En ik zei: “De schrijver van het apostolische . . . degene die de sleutels van het Koninkrijk had, op de dag van Pinksteren, toen het apostolische tijdperk voorgesteld werd, zeiden ze: ‘Mannen en broeders, wat kunnen wij doen om gered te worden?’ Hij zei: ‘Bekeert u een ieder van u en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, voor de vergeving van uw zonden, en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen, want de belofte is aan u en uw kinderen, en aan hen die verre zijn, zelfs zovelen als de Here, onze God, roepen zal.’ Nu, hoe kan het Woord Zichzelf tegenspreken?”

De man zei: “Ik heb een vreselijke verkoudheid vanavond.”

Ik zei: “Dat denk ik ook.” Ziet u?

49 Nu, vertelt u me eens: roept God nog steeds? Als God nog steeds roept, dan bestaat het apostolische tijdperk nog steeds. Zeker! Zovelen als de Here onze God roepen zal—ooit roept, ooit zal roepen—zovelen als Hij roepen zal, zal het nog steeds het apostolische tijdperk zijn, want Jezus Christus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.

50 Nu, we zien vandaag dat deze tweedracht door elk tijdperk heen is gezaaid. Als het mogelijk was om het in de komende tien of vijftien minuten te krijgen, zou ik het doen, maar dat kun je niet. Door de tijdperken heen . . . We zijn allen, bijna ieder van ons leest de Bijbel. En nu, zoals toen Jezus kwam en Hij die tweedracht vond, eraan tegengesteld. Hij was het Woord dat gemanifesteerd was geworden. Hij was Gods uitlegging van het Woord; want Hij zei: “Onderzoek de Schriften, want daarin denkt u eeuwig leven te hebben, en zij zijn het die van Mij getuigen.” Daar hebt u het. Hij—Hij wás de uitlegging van het Woord. En elke wedergeboren zoon en dochter van God van dit tijdperk is de uitlegging van het Woord. U bent geschreven brieven, gelezen door alle mensen. Ja.

51 Merk op, Hij zei: “Tevergeefs aanbidden zij Mij, onderwijzende tegenstrijdigheid als leerstelling. Tevergeefs aanbidden zij Mij, onderwijzende als leerstelling de tweedracht—leerstelling van mensen, geloofsbelijdenissen van mensen, onderwijzen dat dat het Woord van God is, terwijl het niets te maken heeft met het Woord van God.”

52 Kijk, elk tijdperk bracht zo'n oogst voort, elk tijdperk heeft het gedaan, en de onze is geen uitzondering. Wij hebben hetzelfde, en een groter tijdperk ervan dan alle andere tijdperken bij elkaar, want dit is het eindigen van de wereld z'n geschiedenis. Dit is de grote tweedracht die er ooit op de aarde

is geweest, is er vandaag op de aarde. Tweedracht in andere tijdperken heeft hen weggetrokken van de ware en levende God naar afgoden. Vandaag. . . Jezus zei in Mattheüs 24:24 dat het zo dichtbij zou zijn, dat het de uitverkorenen zelf zou misleiden als het mogelijk was. Over tweedracht gesproken! O, het is zo sluw. Satan is onder de mensen, en gewoon zo'n theoloog, zo'n doctor in de godgeleerdheid—kan dat Woord bijna perfect onderwijzen. Jezus zei het. Maar let maar eens op hem, er zal ergens zijn. Zei: “Wel, nu, dat was niet voor dit.” O ja, dat is het wel, ziet u, want God zei dat het zo was.

⁵³ Kijk wat het deed. Diezelfde tweedracht bracht Gods toorn over de dagen van Noach, toen God Zijn profeet uitzond en predikte als een vlammend vuur, riep de mensen tot bekering, en de tweedracht overstemde het. En wat deed Satan toen? Kwam er vlak achter in Cham en begon het opnieuw te zaaien. Zo is het precies.

⁵⁴ Daar kwam Mozes, de grote profeet, om de kinderen van Israël uit de woestijn te brengen. Wat gebeurde er? Mozes, de grote profeet van God, bracht hen de absoluut waarheid, betuigde waarheid. Hij had God ontmoet. God bewees dat hij Hem had ontmoet. Hoe die mensen destijds, die priesters, en ze hadden hun religies, hun rituelen, hun riten en alles, maar Mozes stond als een betuiging van de uitlegging van het Woord. Vergeet dat niet! Mozes was Gods uitlegging van Zijn belofte. Hij zei dat hij het zou doen; hij was Gods uitlegging.

⁵⁵ Wat gebeurde er? De gemeente was nog maar net op weg uit Egypte, enkele dagen op de been, en wat gebeurde er? Satan kwam eraan met zijn tweedracht, in de persoon, de tweede Kain, die Bileam was— en hij zaaide tweedracht onder hen. Wij weten dat dat juist is. Die Bileam, de lering van Bileam “dat wij allemaal hetzelfde zijn; wij dienen dezelfde God als u,” fundamenteel gezien had hij gelijk, want hij offerde een offer dat God offerde; zeven rammen, zeven stieren, op zeven altaren, en bad tot dezelfde God, even perfect als Mozes ginds in de woestijn deed, precies hetzelfde. Maar ze waren níét hetzelfde! Een voorafschaduwing voor ons, wat er zou gebeuren. Daar was, opnieuw, Kain gemanifesteerd in de. . . deze persoon van Bileam. En daar was God gemanifesteerd in de persoon van Mozes, Die Zijn Woorden uitlegde door een menselijk wezen, Zichzelf bekendmakend, Zijn belofte, door een menselijk wezen. En de tweedracht kwam naar boven.

⁵⁶ Zo gebeurde het ook in de tijd van Judas; daar kwam hij aan met zijn tweedracht.

⁵⁷ En onthoud, deze zonde, dat die mensen geloofden “dat wij allemaal hetzelfde zijn; wij aanbidden dezelfde God, we zouden allemaal tot dezelfde kerk moeten behoren, we zouden hetzelfde

volk moeten zijn,” die zonde werd Israël nooit vergeven! Jezus zei Zelf: “Ze zijn allemaal dood!”

⁵⁸ Ze kwamen om, allen behalve drie van hen. Dat waren degenen die vasthielden en de belofte geloofden. Toen de zwakkeling zei: “We kunnen het land niet innemen en het is te veel voor ons,” enzovoort, stilden Kaleb en Jozua het volk en zeiden: “We zijn méér dan in staat om het te nemen, want God beloofde het aan ons! Het maakt mij niet uit wat de oppositie is!”

⁵⁹ En we kunnen nog steeds goddelijke genezing prediken en de doop van de Heilige Geest en nog steeds de kracht van God hebben om ons af te scheiden van de dingen van de wereld. God zei het! Het apostolische tijdperk heeft nooit opgehouden en het zal niet ophouden; het gaat voort.

⁶⁰ Dus, we treffen dezelfde oude zaaier van tweedracht aan. En onthoud: die zonde werd nooit vergeven. Nu, broeder, als het toen nooit vergeven werd, wat dan met nu, wanneer het—het echte zaad van alle tijdperken samenkomt?

⁶¹ Merk het op, deze grote zaak die Bileam deed, het ging maar verder en verder en eindigde uiteindelijk in de komst van—van Judas Iskariot, en Jezus. Wat was het? Judas en Jezus waren precies een beeld van Kaïn en Abel. Want zoals Judas religieus was, zo was Kaïn religieus. Kaïn bouwde een altaar, hij bracht een offer, hij aanbad God, hij was er net zo oprecht in als de ander het was. Maar ziet u, hij had niet de openbaring van wat het Woord was. Hij dacht dat het Adam en Eva was die wat appels hadden gegeten, of wat fruit. En Kaïn . . . Abel wist door openbaring dat het verkeerd was; het was het bloed dat hen eruit bracht, en hij offerde een lam. En God getuigde dat zijn offer juist was. Toen werd hij jaloers, en probeerde zijn broer te doden. En zoals hij zijn broer doodde op hetzelfde altaar waarop zijn offer stierf—het lam stierf op het altaar— zo verraadde Judas Iskariot Jezus Christus op het altaar van God en doodde Hem net zoals Kaïn Abel doodde. Want Kaïn was het zaad van tweedracht.

⁶² En zo was Bileam dat, de huurlingprofeet, een man die beter had moeten weten. En God waarschuwde hem door tekenen en wonderen en zelfs een muilezel die in onbekende tongen sprak en toch ging hij gewoon net zo door. Hij werd geboren om een—een zaaier van tweedracht te zijn.

⁶³ En als Jezus voorspelde dat dit tijdperk zou eindigen in de grootste tweedracht die er ooit was, het Laodicea gemeentetijdperk, lauwwarm, dat Hem uit de gemeente zette, hoe kan het iets anders zijn dan dat: tweedracht! Zeker is het dat. Het eindigt in dat tijdperk.

En het was Kaïn en Abel opnieuw op Golgotha.

⁶⁴ Nu, merk op, zoals altijd: zodra Jezus wegging, de hemel inging, werd de Heilige Geest teruggezonden. Dat was het Zaad, de Levengever, voor het Woord, zoals we gisteravond zeiden.

Dat is Degene Die het Woord verkwikt. *Verkwikken* betekent “tot leven brengen.” De ware Heilige Geest brengt alleen het Woord tot leven, hetgeen het is. Het zal geen geloofsbelijdenis tot leven brengen, dat kan het niet, omdat het niets van de geloofsbelijdenis is. Het is het leven van het Woord van God, want het is God. Ziet u? En het verkwikt dat lichaam.

⁶⁵ Nu, merk op: zoals zij deden. Toen, en de Bijbel zei, en—en Johannes sprak tot zijn kinderen en zei: “Kleine kinderen: jullie hebben gehoord van de antichrist die in de wereld zou komen,” zei, “welke alreeds in de wereld is, en het werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid.” Nu, dat was zo ongeveer dertig jaar na de komst van de Heilige Geest. Wij ontdekken dat toen de Heilige Geest komt, het ware Zaad, de ware Levengever aan het Zaad, dan komt hier die tweedracht weer naar binnen. En merk op: zo ging het door. Het had . . .

⁶⁶ Het ware Woord werd betuigd, die profeten vanouds hadden betuigd dat het Woord van God de waarheid was naarmate zij er kwamen. Als iemand ooit het *Concilie van Nicea* heeft gelezen, of het *Pre-Nicea Concilie*, die vijftien dagen van bloedige politiek, toen die boel Romeinen een denominatie daar wilden binnenbrengen en van die kerk wilden maken. Profeten kwamen binnen, gewikkeld in schapenvacht en kruiden etend, en stonden voor dat Woord! Maar wat deed het? Het moest zijn zoals Kain, het moest zijn zoals Abel: één moest sterven. Zeker, ja. En het Woord verloor Zijn invloed onder de mensen en zij stemden allen het ware Woord eruit en brachten dogma's binnen van tweedracht van de vroege Katholieke kerk. Ze voegden een paus toe, ze voegden een bisschop toe, ze voegden *dit*, *dat* en *nog* wat toe. Ze namen de echte ware betekenis van Petrus weg en van—van—van Maria en—en al de rest ervan, en maakten afgoden, en maakten niets anders dan slechts een heidense ceremonie van de zogenaamde Christelijke religie. Wat was het? Zaad van tweedracht! En organiseerden, organiseerden, voor de eerste keer op aarde, een kerk. Wat was het? Dat zaad van tweedracht, dat begon te zaaien—iets eraan toe te voegen, af te nemen.

⁶⁷ Wie heeft er ooit in de Bijbel gehoord over geen vlees te eten op vrijdag? Wie heeft er ooit in de Bijbel gehoord over iets over besprenkelen in plaats van dopen, onder te dompelen? Wie heeft er ooit van die dingen gehoord, een “Wees gegroet, Maria” of zoiets? Wie heeft er ooit iets van deze verrotte onzin gehoord, van deze Protestanten ook? De pot kan de ketel niet verwijten dat hij zwart ziet. Juist! Slechts, schuldig aan het minste is schuldig aan het geheel! Wie heeft er ooit gehoord dat God Zich ooit ophield in een organisatie? Toon mij één keer dat er één zich ooit organiseerde en ooit in leven bleef. Zij stierven onmiddellijk en stonden nooit meer op! Het is tijd dat er iets plaatsvindt; het is tijd voor God om te bewegen. Het doodde de invloed onder de mensen.

⁶⁸ Hetzelfde is er vandaag gedaan. Zij doden de invloed, zeggen: “O, dat stelletje heilige-rollers, er is niets aan.” En, nou, het is tweedracht! Ontmoet het Woord van aangezicht tot aangezicht en kijk wat het is; kijk of God Zijn eigen Woord uitlegt. God is in staat uit deze stenen kinderen voor Abraham te verwekken. Amen.

⁶⁹ Het Woord was grondig betuigd door die vroege Christenen—hoe God hen bevrijdde van alles, en ziekten, en ze hadden profeten en ze spraken in tongen, legden uit en gaven boodschappen die elke keer precies de waarheid bleken te zijn. Maar ondanks al dat betuigde Woord, stemden de mensen het eruit, en stemden op een denominatie. Dat is de moeder van alle organisaties.

⁷⁰ Beiden zijn nu volledig rijp. Zij begonnen opnieuw in zaad over te gaan. Het stierf uit, maar het bloeide weer in de dagen van Luther, zoals we weten uit de eerdere boodschap hier op de ochtend van het ontbijt. Het bloeide uit in de dag van Luther. Nu, wat deden ze? Onmiddellijk nadat die grote man stierf, vormden ze een organisatie.

⁷¹ Het bloeide uit. En opnieuw in de dagen van John Wesley, toen die Anglicanen, met al hun eeuwige zekerheden en alles het hadden beknot tot een plaats tot wat bijna universalisme is, en wat gebeurde er? God wekte een man op genaamd John Wesley en doodde de hele zaak. En zodra hij stierf, hij en Asbury en hun, wat gebeurde er? Ze organiseerden zich en nu heb je allerlei soorten Methodisten. Vervolgens kwam er de een of de ander: Alexander Campbell, John Smith en noem maar op.

⁷² Uiteindelijk brak het Pinksteren uit, dat uit alles daarvan kwam. Wat gebeurde er toen? Zij liepen ook goed; wat heeft u gehinderd? U ging regelrecht terug in dezelfde modder waar u uit kwam, regelrecht terug in hetzelfde slik; keerde terug naar tweedracht en om organisaties te maken, moest u compromissen sluiten over het Woord. En elke keer dat God iets nieuws zou zenden, kon u het niet ontvangen. Dat is juist! Opnieuw tweedracht! En merk op, zoals ik onlangs zei: dat eerste kleine omhulsel dat uit deze wortel voortkwam, in de bladeren omhoogkomt en omhoog in de aar, dan weer terug opnieuw in de stengel, en eruit komt. Dat kleine tarweomhulsel lijkt bijna op het graan zelf, en we dachten dat het dat was, maar als u het openmaakt, is er daar helemaal geen graan. Het is slechts een ondersteuning voor het graan om door te groeien; en die sterft ook, en het leven gaat er regelrecht uit en gaat in het graan. Merk op: zo noemen ze de kerken, die zaaiden. . .

⁷³ We ontdekken vandaag dat onze zogenaamde kerken, zelfs tot onze Pinkstermensen. . . we gingen eruit—we konden niet tevreden zijn, we moesten onze eigen groepen maken. Alles kwam op: we moesten *dit* hebben, we moesten *dit* hebben, we

moesten een andere groep hebben. En deze kerel kwam op, zei: “Hij komt op een witte wolk.” Een ander zegt: “Nee hoor, Hij komt op een wit paard.” “Goed dan, we zullen twee groepen maken.” Ziet u, wat is het? Tweedracht zaaien! Wanneer Hij komt, wat het ook is, Hij zal Zijn eigen Woord uitleggen wanneer Hij komt. Laten we tot die tijd wachten. Vat . . . Door daarover te spreken krijgt u de boodschap van de dag niet eens mee. Altijd wijzend naar wat God gaat doen of wat Hij heeft gedaan en negeren wat Hij aan het doen is. Dat is hoe we tweedracht erin krijgen.

⁷⁴ Nu, we merken op, dat vandaag, onze kerken, al—al onze kerken, voor de wind hebben gezaaid en de wervelwind oogsten. We hebben de gebedssamenkomsten niet, we hebben de diensten niet die we vroeger hadden. Wat is er aan de hand? We hebben de lat laten zakken voor alles. Kijk, zelfs onze Pinksterkerken, die vol met vrouwen met kortgeknipt haar zitten. Dat werd vroeger niet toegestaan. Geschilderde gezichten, nagellak dragen, allerlei spul; er een man hier krijgen met . . . zoals Ricky’s enzovoort, drie of vier keer getrouwd, en diakenen; o, wat een tegenstrijdigheid! Het is vuiligheid! Hoe doen zij het? God zou het niet in Zijn gemeente hebben; ze moeten naar een organisatie gaan om erin te komen. Iemand die bang is om er iets over te zeggen omdat ze uit de organisatie zouden worden geschopt. God, geve ons mannen die met niets anders verbonden zijn dan met God en Zijn Woord, die de waarheid erover zullen zeggen. Dat is precies wat wij nodig hebben. Wat hebben wij gedaan? Tweedracht gezaaid. We hebben voor de wind gezaaid en nu oogsten we de wervelwind.

⁷⁵ Merk op, dat zij nu bijeengezameld worden voor het verbranden. Is het u opgevallen, Jezus zei: “Zamel hen eerst bijeen, bundel ze, en leg dan alle bundels op één hoop, en Ik zal ze verbranden.” Er is een kleine bundel genaamd Methodist, Baptist, Presbyteriaan, Lutheraan— zij komen allemaal samen in de Wereldraad van Kerken. Wat is het? “Verzamel hen eerst!” Halleluja! Is het u opgevallen? Hij verzamelt het onkruid eerst, haalt het weg van de tarwe, scheidt het af: “Zamel ze bijeen en verbrand ze.” Zij zullen allemaal verbrand worden, met de oordelen van God, voor het zaaien van tweedracht onder de mensen, dingen die zij . . . Hebbende een gedaante van godzaligheid en de kracht daarvan ontkennend, het Woord ontkennend, alleen maar wat religieuze ritens te steunen van een dogma die iemand erin heeft geïnjecteerd, in het Woord van God proberend te doen. Het zal niet werken. Het is een tweedracht.

⁷⁶ Ik schreeuw vandaag zoals het was, de grote profeet van lang geleden, Amos, toen hij in die stad neerkwam, zei: “Ik ben geen profeet noch een zoon van een profeet. Maar als de leeuw brult, wie kan anders doen dan vrezen?” Hij zei: “Wanneer God spreekt, wie kan anders doen dan profeteren?” Hij voorspelde oordeel

over die generatie en zei: “Juist de God Die u beweert te dienen, zal u vernietigen.”

⁷⁷ Zet dit, het staat op de band, en onthoud u het. Juist de God Die . . . Deze mensen nu, die heel deze grote oogst van—van Wereldraad van Kerken vergadert— en u zult erin moeten gaan. U kúnt er niet buiten blijven. U zult of individueel eruit gaan of u zult erin gaan. Er zal geen middenweg zijn. Het zal het merkteken van het beest zijn. Niemand kon kopen of verkopen behalve hij die het merkteken hééft, of de tweedracht heeft. Nu, blijf erbuiten! Kom eruit! Ontvlucht het! Blijf er bij vandaan! De God Die zij beweren te dienen zal hen vernietigen. De grote God van liefde, wie niet. . .

Zeiden: “Wel, Jezus bad dat wij allen één zouden zijn.”

⁷⁸ Toen zei Hij ook: “Hoe kunt u samen wandelen, twee samen wandelen, tenzij ze het eens zijn?” Hij zei “één” zoals Hij en de Vader Een zijn. En de Vader was het Woord en Hij was het Woord gemanifesteerd geworden. Hij wás “Een” met de Vader, omdat Hij de manifestatie was van Gods beloofde Woord. En zo is het vandaag of welke andere dag ook. Ja meneer. De God is Een. Hij wil dat we één zijn.

⁷⁹ Hoe kan *deze één zijn*, *deze* die de maagdelijke geboorte ontkent en *deze* die niet, goddelijke genezing ontkent, en *dit, dat*, allemaal in puinhoop op die wijze? Sommigen van hen geloven zelfs niet in God, geloven niet dat Hij de Zoon van God was; geloven dat Hij de zoon van Jozef was, *genaamd* de Zoon van God. Zeker. De tweelingbroer voor de Lutheranen, de Zwinglianen, geloven dat, dat Hij absoluut gewoon een goed mens was. De Christian Science zei dat Hij een profeet was, maar een gewone man, dat Hij niet goddelijk was. Wel, als Hij niet goddelijk was, is Hij de grootste misleider die de wereld ooit heeft gehad. Hij was God of Hij was niets. Hij was goddelijk! Hij was de Godheid Zelf, vlees gemaakt onder ons, in de persoon van de Zoon van God. Zeker, dat is wat Hij was.

⁸⁰ Nu, we zien dat de tweedracht binnen is gekomen. We weten dat het hier is; niemand kan het ontkennen. O, tjonge! Kijk maar. Hij zal die groep vernietigen die beweert dat ze God dienen. Kijk er maar naar.

⁸¹ God plantte Zijn Zaad. Ik sluit af, want het is tijd om de gebedsrij te beginnen. God plantte Zijn Zaad, en Zijn Zaad is Christus. Ik ga daar over enkele avonden over prediken, waar God besloot om Zijn Naam te plaatsen, zo de Here wil, misschien bij een van de ontbijten wanneer ik wat meer tijd heb. Kijk, Hij is de enige Weg ter ontkoming. Hij is de enige ware Machthebber. Hij is de enige ware God, geen ander buiten Hem. “Ik ben God en God alleen,” zei Hij. Jezus zei: “Dit is het gebod: Hoort gij, o Israëel, Ik ben de Here uw God, slechts één God. Ik ben Hem. Waarom zoekt u naar een ander? Een ander zal komen . . . Ik kom

in Mijn Vaders Naam en u ontvangt Mij niet. Maar een ander zal komen in zijn eigen naam en hem zult u ontvangen.” En ze deden het in Nicea.

“Bent u een Christen?”

“Ik ben Baptist.”

“Bent u een Christen?”

“Ik ben van Pinksteren.”

“Bent u een Christen?”

“Ik ben Methodist,” een andere naam.

⁸² Maar wanneer het komt tot die Naam van “Jezus Christus” lopen ze er net zo ver bij vandaan als ze kunnen; ze willen er niets mee te maken hebben, want Hij is het Woord, en het Woord toont Zichzelf. Merk op: de enige Weg ter ontkoming! Hij is de Roos van Saron, de Bijbel zei dat Hij dat was. Elke titel (in de Bijbel) van God behoort toe aan Jezus Christus. Hij was Alfa, Omega, het Begin en het Einde; Hij Die was, Die is en zal komen; de Wortel en het Nageslacht van David, zowel Wortel als Nageslacht van David; de Morgenster, de Roos van Saron, de Lelie der Vallei, de Alfa, Omega, Vader, Zoon, Heilige Geest, allemaal in Jezus Christus! Hij was de volle manifestatie van Jehova God, vlees gemaakt om onder ons te wonen. Precies wat Hij was.

⁸³ Hij was de Roos van Saron. Wat deden ze met de Roos van Saron? Ze persten het uit, stampten het uit om het parfum eruit te krijgen. Een mooie roos moet geperst worden om het parfum van de roos te krijgen. Dat was een prachtig leven; er werd nooit een leven geleefd zoals die, maar het moest eruit geperst worden op Golgotha.

⁸⁴ Ziet u, ze namen de—de zalving van de Roos van Saron en legden het op Aäron— hij moest daarmee gezalfd worden om binnen te gaan voor de Here in de heilige plaats, het heilige voorhangsel binnen. Hij moest gezalfd worden met de Roos van Saron om naar binnen te gaan om de genadezetel te besprenkelen, elk jaar. En die zalving moet op hem zijn, een zoetruikende geur voor de Here, het bloed van het lam voor hem uit dragend, nadat hij ook door het lam besprenkeld was. Granaatappels en belletjes om zijn klederen: hij moest lopen met een bepaalde stap, “heilig, heilig, heilig voor de Here” spelend.

⁸⁵ Merk op: Hij is die Roos van Saron, die zoetruikende geur, de zalving op Zijn volk. U kunt niet voor Hem komen met welke geloofsbelijdenis dan ook, welk ander ding ook, dan gezalfd te zijn met die Roos van Saron, het Woord. Hij is ook de Lelie der Vallei.

⁸⁶ Nu, hoe krijgt u opium? U krijgt opium wanneer u een lelie neemt en hem uitknijpt, dan krijgt u de opium. Dokters gebruiken het in hun laboratoria. Neem een man die nerveus is en gefrustreerd, of een vrouw, en ze het gevoel heeft dat ze gek

gaat worden, ze loopt heen en weer over de vloer en schreeuwt, ze verkeert in hysterie; een dokter zal een beetje van zijn lelie-opium nemen en het in haar arm of ader ergens duwen, of de zijne, en zij worden rustig. Het is allemaal voorbij voor een poosje. Maar zodra dat opium uitgewerkt is, hier komen ze weer, erger dan ze ooit waren.

⁸⁷ Maar ik zal u zeggen, vrienden, dat is slechts een type van de ware Opium, uit de Lelie der Vallei waar ik van weet. Hij is de Lelie der Vallei. Hij werd uitgeperst op Golgotha. Hij werd verwond om onze overtredingen, met Zijn striemen werden wij genezen. In dat, dat uitpersen van de bloemen—Hij was een bloem. Hij was de grootste bloem die ooit groeide was deze Lelie der Vallei, en deze grote Roos van Saron. Nu, Hij hangt vanavond, uitgestrekt tussen hemel en aarde, geloof ik, Hij was dat toentertijd, liever gezegd, om—om de zonde van de wereld weg te nemen en om genezing terug te brengen naar de wereld. En de Bijbel zei dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer.

⁸⁸ Vriend, toen God Mozes in de woestijn vertelde, die een—een type van Hem was, om een koperen slang te verhogen. En koper vertegenwoordigt zonde die geoordeeld is—de slang vertegenwoordigt, de *koperen slang* vertegenwoordigt “zonde die alreeds geoordeeld is.” Want *koper* is “goddelijk oordeel,” zoals het koperen altaar waar de offers werden gelegd. En ook, Elia keek omhoog en hij zei dat de hemel als koper was, goddelijk oordeel, over een ongelovige natie, die van God was teruggevallen. Koper vertegenwoordigt oordeel, goddelijk oordeel. En de slang vertegenwoordigde zonde alreeds veroordeeld; en Jezus was die slang, tot zonde gemaakt voor ons, en nam de oordelen van God op Hem. Hij werd verwond om onze overtredingen, verbrijzeld om onze ongerechtigheid, de kastijding van onze vrede op Hem en met Zijn striemen zijn wij genezen.

⁸⁹ O, God heeft Zijn kast vol Opium voor u vanavond. Christenvriend, u die ziek bent en lijdt. O, u bent vermoeid, het is gewoon te moeilijk voor u. U kunt het niet veel langer uithouden; u—u zult gek worden in deze moderne tijd waarin we leven.

⁹⁰ Hebt u vanavond net *Life Line* gehoord, van wat ze zeiden, dat—dat Rusland zegt dat in '55 dat ze “absoluut de volledige controle over de hele wereld zullen nemen”? Voordat dat kan gebeuren, moet de Opname komen. Dus hoe dichtbij is het, vriend? Het is hier nu heel dicht nabij.

⁹¹ Wilt u Hem vanavond niet zoeken met heel uw hart? Hij is de Lelie der Vallei, en Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Hij is hier vanavond om Zich te verhogen onder Zijn volk, net zoals Mozes het—het zonde-teken ophief, geoordeeld. En niet alleen zonde, maar ziekte. Onthoud, Jezus zei: “Zoals

Mozes de koperen slang verhief, zo moet de Zoon des mensen verheven worden.” Waarom heeft Mozes het verhoogd? Voor zonde, ongelooft, en voor ziekte. Jezus werd ook verhoogd, voor zonde, ziekte en ongelooft. Hij was hetzelfde.

⁹² Nu, vanavond, in de dagen wanneer we deze grote tweedracht hebben— Jezus Christus beloofde in Lukas dat in de dagen van de . . . vóór de komst van de Here zou zijn zoals het was in de dagen van Sodom, en wanneer de Zoon des mensen Zichzelf zou openbaren, zoals de Zoon des mensen Zich aan Abraham daarginds openbaarde; Elohim, God, vlees geworden onder de mensen, en woonde daar met Abraham en toonde hem, vertelde hem waar Sara aan dacht (die achter Hem zat) in de tent, die Hij nog nooit had gezien. Vertelde haar wat ze . . . En noemde haar naam “Sara.” “Abraham,” niet zijn—niet zijn naam Abram waarmee hij begon, maar Abraham. Niet Saraï, S-a-r-a-i; maar S-a-r-a: “Waar is uw vrouw, Sara?”

Zei: “Zij is in de tent achter U.”

⁹³ Zei: “Ik ga u bezoeken overeenkomstig de tijd des levens.” En zij lachte. Hij zei: “Waarom lachte zij?”

⁹⁴ Nu, Jezus zei: “Net voordat deze grote tweedracht verzameld en verbrand wordt, dat de Zoon des mensen Zichzelf zal openbaren op dezelfde wijze als Hij toen deed.” En dat is . . . Wat is het? Het is dat het opnieuw vóór u omhoog wordt gehouden, dat Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Geloof u het? Laten we onze hoofden dan buigen voor gebed.

⁹⁵ Lieve God, wij houden van U. Uw Woord is zo—zo Voedzaam bij ons, Here. Wij houden er gewoon van! Wij leven erdoor, Here. Het lijkt erop dat onze capaciteit nooit voldoende is. We houden er gewoon van om aan Uw tafel te zitten, rondom Uw Woord, en te genieten van de zegeningen, Here, wanneer we op deze manier samenkomen, broeders en zusters, die Bloed-gekocht zijn door de Zoon van God, die de aankoop zijn van Uw Bloed. En we komen hier vanavond, Here, we hebben deze avonden toegewijd aan het bidden voor de zieken. En volgens de Schriften zei U “dat door de striemen wérdén wij genezen.” Het is dan niet nodig om te bidden (alleen onze zonden te belijden), want door Uw striemen wérdén wij (verleden tijd) genezen. O, wat een dag van redding! Wat een—wat een belofte door Immanuël! Dat het zeker de waarheid is.

⁹⁶ U zei: “Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar gij zult Mij zien, want Ik . . .” (het persoonlijk voornaamwoord van “Ik”) “Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot het einde van de wereld.” En aan het einde van de tijd, deze grote voleinding, zei U, net voordat het gebeurt, zal het zijn net als voordat het vuur in Sodom viel en de heidenwereld verbrandde; dat er opnieuw een openbaring zou komen van de Zoon des mensen net zoals het was in Sodom. Vader, mogen de mensen het niet missen.

⁹⁷ En ik bid, God, als een ruw klein iets, (als ik iets verkeerd zei, vergeef me), het in een versnelling te schakelen. Ik hou van hen, Here. Ik—ik bid dat ze het niet zullen missen. Laat dit één van de grote avonden zijn, Here. Moge iedere zieke, aangevochtene, blinde, wat het ook is hierbinnen, Here, vanavond genezen worden. Moge iedere zondaar gered worden. Diep in hun harten nu, als ze een ongelovige zijn, mogen ze Christus nu op dit moment aannemen. Sta het toe, Vader. Het is allemaal in Uw handen. Wij dragen onszelf aan U op, om U onder ons te zien komen.

⁹⁸ En U zei in Johannes 14:12: “Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.” Hoe we weten dat U Uzelf bekendmaakte aan de mensen, want U was die Profeet waarvan Mozes zei dat Hij zou opstaan. Ze hadden al honderden jaren geen profeten gehad; er was overal tweedracht, maar toch moest het Woord van God vervuld worden; dus, het Woord werd vlees en zo ook de tweedracht. En Vader, we zien het vandaag opnieuw, dat de tweedracht één grote bundel wordt; en we zien het Woord evenzo komen. Zegen ons vanavond, Vader. Wij dragen onszelf aan U op, met Uw Woord. Wat U ook nodig hebt voor ons om te doen, doe het met ons, Here. In Jezus’ Naam. Amen.

⁹⁹ [Een zuster spreekt in een andere tong. Leeg gedeelte op de band—Red.] Wij weten niet wat Hij zei. Misschien wil Hij ons iets vertellen, dus wees gewoon heel eerbiedig, even een ogenblik. [Leeg gedeelte op de band. Een broeder geeft een uitlegging.]

¹⁰⁰ Amen. Hebt u ooit . . . ? [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . de Schrift gelezen waar de vijand naderde en ze allemaal bijeen vergaderd waren en ze . . . de vijand zo’n grote kracht was. En de Geest van God viel op een man, en vertelde hem, en hij profeteerde en zei waar in een hinderlaag te gaan liggen, en zij vernietigden hun vijand. Daar komt het weer. Dáár is de plaats om uw vijand te vernietigen, ziet u, neem de hand van God. De hand van God is Christus, natuurlijk, het Woord, dus neem dat vanavond in uw harten, terwijl we de gebedsrij oproepen.

¹⁰¹ Ik geloof. . . Heeft Billy vandaag opnieuw gebedskaarten uitgedeeld? B, B’s; laten we B85 nemen. Gisteravond, we hadden vijftien gisteravond. We proberen meestal rond vijftien per avond te nemen. En houd dan uw kaarten vast, we zullen ze nu wel krijgen. Laten we ongeveer vijftien proberen. 85. B, zoals Branham, weet u. B85 tot 100. En wij. . . Eens kijken, wie heeft B85? Steek uw hand op. Ben je zeker. . . O, achterin, goed, 85, kom naar voren.

¹⁰² Nu, mijn zoon. . . Zodat, misschien zijn er vreemden hier die niet zouden weten hoe dit werd gedaan. Mijn zoon komt hierheen, of iemand, als hij niet kan komen, broeder Borders, of iemand anders. Iemand zal er komen en deze kaarten nemen, een honderdtal van ze, en voor de mensen staan en ze door elkaar

halen. Dus daarom, als hij u een kaart geeft, kan hij u niet zeggen of u hier voor op het podium zult zijn, dat weet hij niet. En evenmin weet ik het. Ik kom 's avonds, haal er gewoon ongeveer tien of vijftien uit van ergens in de kaarten. Dat heeft niet één ding te maken met uw genezing. U kunt daar zitten. Kijk naar gisteravond. Hoevelen waren hier gisteravond? Laat ons uw hand zien. Hoe de mensen gewoon door de hele samenkomst verspreid genezen werden!

¹⁰³ Nu, dat was 85; 86, 87, 88, 89, 90. Laat hen nu onmiddellijk komen. B85, 86, 87, 88, 89, 90. Dat zou één. . . Zeker, moeten we. . . En als er iemand. . . Hier is er nog één, ja, zo zou dat kloppen. 90, 90 tot 100 nu. 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99.

¹⁰⁴ Als u niet kunt bewegen; als u. . . Ik zie dat we een paar, drie rolstoelen hier nu hebben, vier van ze geloof ik, die ik kan zien. Als u een gebedskaart hebt, dat—dat uw nummer werd afgeroepen en u kunt zich niet bewegen, steek gewoon uw hand op, we zullen hem hier naar voren schuiven.

¹⁰⁵ En als u geen gebedskaart hebt, blijf daar gewoon zitten en bid en zeg: “Here Jezus, laat—laat—laat mij het zijn vanavond.” Hoevelen hier hebben geen gebedskaart, steek uw hand op. O, tjonge! Goed, nu, laten we dit gewoon zeggen—ik hoop dat het niet heiligschennend klinkt. Maar er was eens een kleine vrouw die geen gebedskaart had, laten we zeggen. Ze drong zich door de menigte heen—ze zei (nu, luister goed): “Als ik die Man Zijn klederen kan aanraken, zal ik gezond worden.” Hoevelen kennen het verhaal? In orde. En wat deed zij? Ze raakte Hem aan en ging weer zitten. En Jezus draaide Zich om—Hij wist waar zij was. Is dat juist? Hij wist wat haar probleem was. Is dat juist? Hij wist wat haar probleem was, dus vertelde Hij haar wat haar probleem was. En zij voelde in haar lichaam dat de bloedvloeiing gestopt was. Is dat juist? Want waarom? Zij had Hem aangeraakt.

¹⁰⁶ Nu, hoeveel Christenen zijn er hier vanavond die weten, volgens Hebreeën, het boek Hebreeën, dat Jezus, op dit moment, een Hogepriester is, dé Hogepriester, Die aangeraakt kan worden door het voelen van onze zwakheid? Is Hij dat? Goed, als Hij dezelfde Hogepriester is, hetzelfde ambt, Hogepriester, hoe zou Hij dan handelen? Hij zou precies op dezelfde wijze handelen als Hij toen deed. Geloof u dat? Hij zou precies op dezelfde wijze handelen als Hij toen deed—als u dat kunt geloven. In orde. Hoevelen geloven dat, steek uw hand op, zeggen: “Ik geloof dat eigenlijk?”

¹⁰⁷ Goed, voordat ze de gebedsrij vormen, laten we dáár een gebedsrij hebben. Ik weet dat Hij hier is. Ik—ik—ik voel Zijn tegenwoordigheid en ik—ik weet dat Hij hier is. Kom. Gebedsrij klaar? Ik ging daar oproepen. Bid—bid u gewoon, kijk gewoon deze kant op en bid; geloof gewoon.

¹⁰⁸ Een kleine dame die hier zit en me recht aankijkt, die naast een dame zit die een bril op heeft. Kunt u niet dat ding boven die vrouw zien hangen? Kijk hier. Ziet u? Ze lijdt aan een hartkwaal. Geloof u dat God u zal genezen? Als u dat gelooft, steek dan uw hand op. Dat is wat uw probleem was. Dat is juist. Nu, als dat uw probleem was, steek dan uw hand op zodat de mensen het kunnen zien, steek uw hand zo op. Nu hebt u het nu niet meer. Uw geloof heeft u gezond gemaakt.

¹⁰⁹ Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. O, er is een tweedracht, maar Jezus Christus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Is dit . . . Nu, blijf gewoon bidden, ziet u, u hoeft hier niet vooraan te zijn, zodat u het mag weten.

¹¹⁰ Nu, dit is een dame. Voor zover ik weet, heb ik haar nog nooit in mijn leven gezien; ze is gewoon een vrouw die hier staat en heeft een gebedskaart en wist niet of u geroepen zou worden of niet. Iemand gaf u gewoon een gebedskaart en u—uw nummer werd geroepen, dus kwam u gewoon hier naar voren. Is dat juist? En ik heb geen manier om te weten wat u bent, wie u bent, waar u vandaan komt, wat u wilt, niets daarover. Ik ben slechts een man; u bent de vrouw. Dat is juist. Deze zelfde tafereel kwam een keer in de Bijbel: Johannes, het 4e hoofdstuk.

¹¹¹ Nu, u zegt: “Wat deed u, broeder Branham, daarnet, een poosje geleden?” Schakelde gewoon over in die kleine versnelling, ziet u. Ik weet het niet, ziet u. Hij moet het doen. Ik weet het niet. Hoe heeft die vrouw daar het? Ik heb die vrouw nog nooit in mijn leven gezien. Zij is een volkomen onbekende voor mij. Ik geloof dat het een vrouw was. Wie is de persoon die zo juist daar in het gehoor genezen werd? Zou u willen . . . Ja. Wij zijn onbekenden voor elkaar. Als dat juist is, wuif dan zo met uw hand. Ziet u? Ik heb de vrouw nog nooit gezien. Maar ze zat daar en geloofde. Nu, zij raakte iets aan, nietwaar? Het zou niet helpen om mij aan te raken.

¹¹² Maar nu, kunt u niet zien dat de Bijbel precies het Woord van God is? Dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Wij worden tabernakels van die Heilige Geest, wat Christus is. Ziet u? Dat is het échte Zaad. Dan, als die echte Heilige Geest in het echte Zaad van het Woord komt; niet . . . Het zal niet slechts een deel ervan nemen (want de duivel gebruikt dat), u moet het allemaal nemen (ziet u?), elk Woord ervan; want Hij is niet half God, Hij is geheel God. Ziet u? En dat is wat er gebeurt.

¹¹³ Nu, hier is een vrouw. Ik heb haar nog nooit gezien. Jezus heeft een keer zo'n vrouw gevonden—misschien niet in dezelfde toestand—ik weet het niet. En Hij zat bij een put. Hij—Hij had er behoefte aan om naar Samaria heen te gaan. En we ontdekken dat Samaria onder de heuvel lag. En—en Hij ging naar Jericho, liever gezegd, en Hij ging om via Samaria, en kwam bij een stad,

Sichar. En Hij ging op de put zitten en zond Zijn discipelen weg om eten te halen.

¹¹⁴ Hoeveel mensenrassen zijn er in de wereld? Drie. Cham, Sem en Jafeth hun volk. We komen allemaal van Noach. En de rest van de wereld werd vernietigd in die tijd. Slechts drie rassen van mensen: dat is Jood, heiden en Samaritaan (die half Jood en heiden was). En dat zijn alle rassen die er in de wereld zijn, ziet u, slechts drie.

¹¹⁵ Alles in God is volmaakt in drie. Net als deze drie waar ik het vanavond over had: drie stadia van tweedracht, drie stadia van het Woord dat vlees werd gemaakt, enzovoort. Ziet u?

¹¹⁶ Nu, en Hij—Hij Die sprak tot de Joden, vertelde Filippus, toen hij Nathanaël erheen bracht, dat waar hij was, en zei: “Ik zag hem toen hij onder de boom was.” Hij vertelde Andreas, die Petrus naar voren had gebracht, Hij zei: “Uw naam is Simon en u zult van nu af aan ‘Petrus’ genoemd worden.” Zei: “U bent de zoon van Jonas.” Ziet u? Nu, dat waren allemaal Joden.

¹¹⁷ Maar hier gaat Hij naar een heiden . . . niet een heiden, maar een Samaritaan.

¹¹⁸ Nu is het de tijd van de heidenen. Hij heeft dat nooit één keer voor de heidenen gedaan. Onderzoek de Schriften. Nooit. Maar Hij beloofde in Lukas 22 dat Hij het zou doen vlak voor de komst.

¹¹⁹ Maar Hij ging daar zitten en hier kwam er een half-Jood en -heiden aan, een vrouw. En Hij zei tegen haar: “Vrouw, breng Mij iets te drinken.”

¹²⁰ Zij zei: “Wel, dat zou U eigenlijk niet moeten vragen. Wij zijn . . . Er is een rassenscheiding hier. U bent een Jood en—en ik ben een Samaritaan.”

¹²¹ Hij zei: “Maar als u wist met Wie u sprak, zou u Mij om iets te drinken vragen.” Wat was Hij aan het doen? Maakte contact met haar geest. En zodra Hij ontdekte wat haar probleem was, wel, Hij vertelde haar om haar man te gaan halen. Zij zei dat ze er geen had. Hij zei: “Dat is juist, u hebt er vijf gehad.”

¹²² Nu, kijk: toen de Farizeeën Hem dat zagen doen. Precies, dat tweedracht precies onder het Woord—wat zeiden zij? Zij zeiden: “Deze Man is Beëlzebub, een waarzegger.” Ziet u?

¹²³ En Jezus zei: “Wie dat over de Heilige Geest sprak wanneer Die zou komen om hetzelfde te doen, zou nooit vergeven worden.” Daar is uw tweedracht. Ziet u? Maar, Hij zei dat Hij hen toen zou vergeven, want de Heilige Geest was nog niet gekomen; het Offer, het Lam was niet gestorven.

¹²⁴ Maar toen, de vrouw dacht dat niet. De vrouw zei: “Meneer, ik bemerk dat U een profeet bent.” Zij hadden honderden jaren lang geen profeet gehad. Zei: “Ik bemerk dat U een profeet bent. Nu, wij weten dat de Messias, Die de Christus wordt genoemd, wanneer Hij komt, dat is wat Hij gaat doen.”

125 Wel, als dat is wat Hij deed, dan is Hij Dezelfde gisteren, vandaag. Dat is hoe Hij Zichzelf toen bekendmaakte—is het niet vandaag hetzelfde? Het moet! Nu, hier is een vrouw en een man die elkaar opnieuw ontmoeten. Zij is niet die vrouw, ik ben niet die Man. Maar nog, dezelfde Heilige Geest is hier, en deed de belofte dat de werken die Hij deed, wij hetzelfde zouden doen in de dagen dat de Zoon des mensen geopenbaard zou worden.

126 Nu, ik ken u niet (en u weet dat dat waar is), wij zijn volslagen vreemden, en u staat hier. Er is iets . . . Misschien iets mis met u, misschien niet, ik weet het niet. Maar als de Here Jezus mij zal openbaren door Zijn Heilige Geest wat uw probleem is, zou u dan geloven dat het de Zoon van God is en niet een menselijk wezen? Dit is maar een omhulsel, *deze tabernakel* die—die God gebruikt—welke Hij ook maar gekozen heeft. Hij—Hij doet dat door soevereine genade en uitverkiezing. Dus, maar u gelooft. U zult dat? [De zuster zegt: “Amen.”—Red.]

127 Hoevelen in het gehoor zullen het geloven? Hier staan we allebei, hier voor het licht, dat we elkaar nog nooit ontmoet hebben in dit leven; 'k heb totaal geen idee wie die vrouw is, wat zij is, waar zij vandaan kwam, wat zij wil. Ik heb haar nog nooit in mijn leven gezien, net zoals ik die vrouw *daarginds* nog nooit in mijn leven heb gezien. Maar, ziet u, hier is wat ik u probeer te laten doen: die tweedracht nu van u weg te halen en het Woord te geloven wanneer het Woord vlees is gemaakt hier onder ons. Het Woord wordt levend in ons eigen vlees; dat toont de tegenwoordigheid van God.

128 Nu, moge Hij het haar toestaan. Ze wil een waardig doel. Zij is kinderloos; zij wil een baby. Zij is ongeveer veertig jaar oud. Dat is zeker niet onmogelijk.

129 Zij zitten daar nu, vrouwen die hun hele leven onvruchtbaar waren, en kwamen naar het podium zoals dit en de Here gaf ze kinderen. Sommigen van u, steek uw hand daar op, die het weten. Ziet u? Ik tilde laatst een klein, lief meisje op, zondag, nadat ik hier wegging, zondagmiddag; van wie haar moeder onvruchtbaar was, de Here sprak. En het kleine meisje, het liefste kleine ding; is zij hier? Waar is zij? Ja. Hier is ze, zit hierzo. De moeder, die daar zit. Hier is het kleine meisje zelf. Ziet u haar? Zij was een gesproken Woord van God.

130 Nu, zult u Hem geloven met heel uw hart? Gelooft u dat die zegen die u heeft die u nu in u voelt, God is geweest Die antwoordt? Als God mij zou vertellen wat uw naam is, zodat u de baby een naam kunt geven, zou u geloven? Dan, mevrouw Thompson, kunt u naar huis gaan en uw baby hebben als u het met heel uw hart zult geloven.

131 Gelooft u met heel uw hart? Heb gewoon geloof, twijfel niet, geloof gewoon God. God is God.

¹³² Hoe gaat het, meneer? Ik veronderstel dat wij ook onbekenden zijn. De enige keer dat ik u ooit in mijn leven heb gezien, voor zover ik weet, is toen u daar aankwam. En ik dacht dat u broeder Shakarian zijn oom was, of wie. . . Mashagian, broeder Mashagian, de zanger, toen u langskwam. En toen zag ik dat u naar de gebedsrij ging. Nu, daar ik een vreemde ben met u en. . . of vóór u, en ik een vreemde, van beide kanten. Nu, als de Here Jezus mij iets zal vertellen dat u—dat u, misschien iets wat u verlangt, laten we dat maar zeggen; u zou vertellen, mij zou vertellen wat u wilt. Nu, Hij heeft het u al gegeven. Het enige is gewoon genoeg geloof om het te geloven.

¹³³ Nu, hoevelen begrijpen dat? Net genoeg geloof om te geloven dat u krijgt waar u om vraagt! Ziet u?

¹³⁴ Nu: nu, als u hier voor bent en u iets wilt en Hij mij kan vertellen wat uw verlangen is, dan weet u dat ik uw verlangen niet ken, dan moet het iets hier zijn dat het doet. Nu, volgens het Woord heeft Hij beloofd om dat te doen. Hij kende de gedachten binnenin in hun harten. Is dat juist? Goed.

¹³⁵ U hebt een groot verlangen om genezen te worden. Eén ding: u lijdt aan een nerveuze aandoening—heel nerveus. Dat is juist. Nog iets: u hebt een rugkwaal; en die rug is al enige tijd erg slecht geweest—u bent er zelfs aan geopereerd. Dat is ZO SPREEKT DE HERE. Dat is waar. Ziet u. Dat is juist. En hier is nog iets: uw diepe verlangen is: u wilt de doop van de Geest ontvangen. Dat is helemaal de waarheid. Kom hier.

¹³⁶ Dierbare God, in de Naam van Jezus Christus, moge deze man vervuld worden met de Heilige Geest voordat hij deze plaats verlaat, in Jezus' Naam. Amen.

Nu, ontvang het mijn broeder. Heb gewoon geloof; twijfel niet.

¹³⁷ Hoe maakt u het? Ik veronderstel, voor zover ik weet, dat we vreemden zijn, de een voor de ander. Als dat juist is, wel, zodat mensen het zullen weten, steek gewoon uw hand op zodat ze zien dat we vreemden zijn. Ik heb haar nog nooit in mijn leven gezien, zover ik het weet. En ik veronderstel dat ze mij nooit heeft gezien, tenzij het vanuit het gehoor was. Want de hemelse Vader weet, en hier is Zijn Woord dat hier ligt, dat ik de vrouw nooit voor zover ik het weet in mijn leven heb gezien. Daarom zou ik niet weten waar u hier voor bent— heb geen idee wie u bent, wat of iets over u. Ik zou u niet één ding kunnen vertellen.

¹³⁸ Het enige, het is gewoon een gave. Als ik kan. . . Zoals u mij dat een poosje geleden hoorde uitleggen. Gewoon inschikken, horen wat Hij zegt; wat ik zie, dat kan ik zeggen. Wat Hij niet zegt, kan ik niet zeggen. Ik zou dat uit mezelf zeggen en het zou verkeerd zijn. Ziet u? Het zou verkeerd zijn. Maar als Hij het zegt, is het absoluut juist. Het kan nooit, het is nooit verkeerd geweest.

Het zal nooit verkeerd zijn, zolang het God blijft. Ziet u? Want God kan niet verkeerd zijn.

¹³⁹ Maar als God mij kan vertellen wat u wilt, wat uw verlangen is of—of waar u hier voor bent, of iets dat u hebt gedaan, of iets, zoiets dergelijks— of wie u bent, waar u vandaan komt, of wat Hij mij ook wil vertellen, zou u geloven? Dank u.

¹⁴⁰ Eén ding: u hebt problemen met uw voeten. U hebt last van uw voeten. Dat is juist. Steek uw . . . U hebt een dameskwaal, vrouwelijke aandoening. En u hebt een groot verlangen in uw hart, want u hebt zojuist iemand of iets verloren. Het is een jongen—en uw jongen heeft het huis verlaten, is weggelopen, en u wilt dat ik bid dat hij terugkeert.

¹⁴¹ God in de hemel, zend haar kind naar haar, en genees. Laat de Heilige Geest die jongeman vanavond op de weg stoppen en hem terugsturen naar zijn moeder. In Jezus' Naam. Amen.

¹⁴² Hij Die het weet zal hem naar u terugsturen. Maak u geen zorgen. Geloof nu; twijfel niet. Heb gewoon geloof, met heel uw hart. Gelooft u en God zal de rest ervan toestaan.

¹⁴³ Nu, alleen die drie of vier onderscheidingen, wat het ook was, ziet u, ik—ik ging gewoon door totdat het blind voor me wordt. Ik kan dat niet uitleggen; er is geen manier om het uit te leggen. Zegt u: “Bedoelt u dat alleen dat erger was dan dat u daar vijfenveertig minuten of langer predikte, denkt u?” Ja meneer. Als het drie uur was, zou het niet zo erg zijn.

¹⁴⁴ Een vrouw raakte het kleed aan van onze Here Jezus. En die mensen raken mij niet aan. Wel, deze vrouw hier—kijk hier eens: als zij gewoon . . . (Leg uw handen op mij. Ziet u?) Zij raakte me gewoon overal rondom aan—het zou niets doen; ik ben maar een mens. Maar zij moet Hém aanraken. En ik, door een gave, gewoon—gewoon . . . het gaat gewoon, heel mijn eigen zelf gaat weg en ik zeg gewoon wat ik zie. Ziet u? En dat is alles. Ziet u, mij aanraken betekent helemaal niets, maar zij raakt Jezus aan door mij. Dat is hoe die vrouw God aanraakte door Jezus, toen, Hij wist niet wat er met haar aan de hand was. Zij raakte gewoon Zijn kleed aan en ging zitten. En Hij zei—en Hij zei: “Wie raakte Mij aan?”

¹⁴⁵ En de apostelen zeiden: “Wel, iedereen raakt U aan. Waarom zegt U dat?”

Hij zei: “Maar Ik bemerk dat deugd van Mij is uitgegaan.”

¹⁴⁶ Nu, weet u wat deugd is? Kracht. Hij werd zwak bij één vrouw die Hem aanraakte—en Hij was de Zoon van God. Wat dan met mij, een zondaar, gered door Zijn genade? Weet u waarom het meer is? Want Hij zei: “Deze dingen die Ik doe, zult u ook doen. Méér dan dit zult u doen, want Ik ga tot Mijn Vader.” “Groter” stond er daar, maar de juiste Griekse interpretatie is: “Méér dan dit zult u doen.”

147 Nu, de dame, ik ken haar niet. Ik heb niets over haar geweten. Zij is totaal even onbekend voor mij als de andere mensen dat waren. We zijn vreemden voor elkaar. Gewoon zodat de mensen het weten, zou u uw hand kunnen opsteken, zeggen: “Wij zijn vreemden.” Nu, de Zoon van God, als Hij eens een vrouw ontmoette in een klein scenario zoals dit, bij een bron, en Hij sprak even met haar en Hij wist waar haar probleem was, en Hij vertelde haar wat haar probleem was. En dus, zij wist daardoor dat dat de Messias was. Nu dat—dat ik . . . u hebt mij aangeraakt, ik heb u aangeraakt, en er gebeurde niets. Maar als mijn geloof (door een gave) en uw geloof (door erin te geloven) Hem kunnen aanraken, en Hij door ons kan spreken tot . . . door mij tot u, dan weet u dat Hij hier is zoals Hij was bij—bij die bron in Sichar. Ziet u? Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Gelooft u dat?

148 U hebt zoveel problemen—zoveel aandoeningen, complicaties! Een van de hoofdredenen waar u voor wilt laten bidden, is artritis. Dat is juist. Is dat juist? U verstijft door artritis. Wanneer u ziet toen u uw arm ophief. . .

149 En u liep nogal langzaam naar voren, voor zover ik mij herinner. Misschien, wacht even een ogenblik, misschien kan er iets anders gezegd worden dat de . . . Of, weet u, u voelt dingen; mensen, weet u, zoals een ademtocht die ertegen opkomt. Zij zeggen: “Wel, hij raadde dat,” of, weet u, op die manier.

150 Maar u lijkt een fijn persoon te zijn; spreek gewoon met mij even een ogenblik. Laten we hier eventjes blijven staan, omdat ik eigenlijk denk dat er iets anders is dat in uw hart is dat u van God verlangt. Nu, ik kan uw gebed niet beantwoorden, maar Hij kan open- . . . Want, als u het gelooft, is het al beantwoord. Maar als u gewoon wilt geloven; om u te laten geloven. Nu, ik zeg het u, het gaat over een geliefde die niet hier is, en dat is een broer, en die broer is niet eens in dit gebied. Hij bevindt zich in een wat nat gebied, een hoop meren. Ik zou zeggen zoiets als in Michigan of een . . . Ja, Michigan is waar het is. En hij lijdt aan een dodelijke moordenaar, en dat is een ongeneeslijke nierkwaal waar hij last van heeft. Dat is juist, nietwaar? Dat is ZO SPREEKT DE HERE. Nu, de zakdoek die u in uw hand hebt, die u tot God ophief, stuur die naar uw broer en zeg hem niet te twijfelen, maar te geloven, en dat zal, hij zal genezen worden—nu, als u het zult geloven.

151 Gelooft u met heel uw hart? Ziet u, dan, als u gelooft, is er maar één ding om te doen, dat is het absoluut aan te nemen. Is dat juist?

152 Nu, u zegt: “Hij kijkt daarnaar, naar die mensen. Dat is wat hij doet: kijkt naar hen.” Dat ziet u zo vaak!

153 Maar dat u dit misschien niet zou weten . . . Deze dame hier, kom deze kant op, dame—hier, de patiënt, wie u ook bent. Ik kijk niet naar haar. Gelooft u dat God mij kan openbaren wat uw

probleem is? Steek uw handen op als u dat gelooft, deze dame hier, deze dame hier, de patiënt. Ja. Ja. Goed, als u dat dan met heel uw hart gelooft, zal die astmatische kwaal u niet meer hinderen. Goed, ga naar huis en geloof het! Als u gelooft . . . ? . . .

154 Keek niet naar haar, nietwaar? Ziet u, Hij . . . U keek *deze* kant op, het visioen is dáár, ongeacht wat er gebeurt. Amen! Kunt u het niet zien? Net zo volmaakt als God volmaakt kan zijn!

155 Gelooft u ook? Astma kan u ook verlaten, nietwaar? Gelooft u dat het dat zou? Goed, ga de Here Jezus vertellen dat u—dat u Hem gelooft.

156 Op een dag zou u een—een kleine wandelstok moeten ronddragen als die artritis u kreupel maakt, maar het zal niet gebeuren. U zult niet, u gelooft niet dat dat gaat gebeuren, wel? Gelooft u dat u in orde zult zijn? Ga verder, en Jezus Christus maakt u gezond.

157 Hartziekte doodt mensen, maar het hoeft u niet te doden. Gelooft u dat God het voor u zal genezen en u gezond zal maken? Ga het met heel uw hart geloven en zeg: “Ik geloof er werkelijk voor.”

158 Spreekt u Engels? Verstaat u Engels? (Kan er iemand komen?) Ja, goed. Wilt u tot haar spreken wat ik haar zeg? Zeg haar dat als zij gelooft, de maagkwaal haar zal verlaten. Ze—zij zal het geloven? Uw rugklacht zal u ook verlaten, dus nu kunt u heen gaan en genezen zijn.

Hoe gaat het met u? Gelooft u?

159 Die man die daar met rugklachten zit en naar me keek toen ik dat zei, hij kan ook genezen worden, als u het gelooft, meneer. Goed, meneer.

160 De dame die daar gelijk naast u zit: u hebt een nekklacht, nietwaar, dame? Gelooft u dat God u zal genezen? Wilt u de handen op de kleine jongen leggen voor zijn knieën, en hij zal ook gezond worden. Gelooft u het? U had een vrouwenprobleem, damesprobleem, u hebt het nu niet. Uw geloof genas u en maakte u heel.

161 Gelooft u Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer? Laten we dan onze handen op elkaar leggen en dit gebed des geloofs bidden, ieder van ons—het gebed des geloofs bidden.

162 Dierbare God, terwijl wij zo bedekt zijn in Uw goddelijke tegenwoordigheid, om U door het gehoor heen te zien bewegen, de zieken te genezen, overal. Gij zijt God. Ik bid dat U dit gehele gehoor zult genezen. Laat de adem van God vers in hun harten vallen, en laat hen weten dat de tijd ten einde loopt. We hebben nog maar een korte tijd om hier nog te zijn, dan zullen we bij Hem zijn Die wij liefhebben. En moge nu Zijn tegenwoordigheid genezing brengen aan iedereen.

¹⁶³ Wij veroordelen Satan, wij veroordelen al zijn daden. In de Naam van Jezus Christus, Satan, kom uit van de mensen.

¹⁶⁴ Allen die Hem nu zullen geloven en uw genezing aannemen, sta op, zeg: “Ik sta nu op om mijn genezing aan te nemen. Ik geloof het.” Ongeacht uw toestand, als u het echt gelooft, sta dan op. Steek nu uw handen omhoog en zeg: “Dank u, Here Jezus, dat u mij genezen hebt.” God zij met u. Amen.

65-0118 Het Zaad Der Tweedracht
Westward Ho Hotel
Phoenix, Arizona Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org